

Но юнакътъ Херкулесъ разбралъ тази подигравка на своя царъ. Той се съгласилъ да отиде да послугува и на царъ Авгия; отишелъ въ царството му и му казалъ:

— Царю, ти самъ знаешъ колко нечисти сж твоитѣ обширни дворове и обори. Ти имашъ стотина овчари и говедари, хиляди слуги, които всѣки день ринатъ и чистятъ, но напраздно. . . Твоитѣ стада сж безбройни и всѣки часъ при старитѣ нечистотии се трупатъ още по-много нови . . . и никога не се изчиства . . . *Царю, азъ ще изчистя самъ твоитѣ кошари и яхъри. . .* Но понеже бързамъ и нѣмамъ врѣме да се бавя много въ твоето царство, то *азъ ще изчистя всичко само въ единъ день . . .* А за награда за добрината, която ще ти сторя, азъ искамъ отъ тебе само десета часть отъ твоя добитѣкъ . . .

— Да изчистишъ всичко само въ единъ день?! О, това нѣщо, юнако, е невъзможно! . . . Не десетата часть, но азъ ще ти подаря половината отъ моитѣ безбройни стада, ако ти би могълъ да свършишъ за една седмица тази работа . . .

Херкулесъ се опретналъ на работа. Той бързо прокопалъ два канала и прѣкаралъ двѣ голѣми рѣки да текатъ прѣзъ двороветѣ и яхъритѣ . . .

